

نگاتی آرزویش برای پدرش را از تبیعی بین فرزندان

روی ترازوی مقایسه

نروسیم

مشعل | برقراری عدالت در همه مراحل زندگی و در ارتباط با همه افرادی که در زندگی ما هستند، به عنوان اصلی اخلاقی و انسانی مورد تأکید قرار گرفته و از جمله اصل‌هایی است که ربطی به دین، اعتقادات، نژاد، کشور و شهر محل زندگی افراد ندارد و همه انسان‌ها درباره آن متفق القول هستند. رعایت عدالت، شرط اساسی در هر نوع رابطه‌ای است که می‌تواند علاوه بر حفظ حقوق افراد، روابط آنها را پایدار نگه دارد و به نظر یکی از مهمترین روابطی که باید حفظ شود، روابط بین اعضای خانواده، یعنی فرزندان و والدین است. شخصیت و ویژگی‌های افراد و نیازهای آنها با هم یکسان نیست و به همین ترتیب، نوع ارتباط و برخورد با هر کدام از دو جنس زن و مرد با هم تفاوت دارد، اما برخی اصول رفتاری، باید جدا از این تفاوت‌ها، مورد توجه قرار گیرند. مانند تفاوت‌های شخصیتی، شرایط رشدی و نیازهای متفاوت جسمی و روانی در دخترها و پسرها که لازم است به هر کدام از این نیازها در جای خود پرداخته شود، اما به طور کلی آنچه باید از آن برهیز شود، آن است که این تفاوت در رفتار، به تبعیض بین فرزندان و فرق گذاشتن بین آنها منجر شود. چون کودک در هر سنی که باشد، احساس می‌کند در مرتبه و سطحی پایین‌تر یا دورتر قرار گرفته و این احساس ممکن است باعث رنجش، حسادت و پر خاشگیری او می‌شود. این روند معمولاً یکبار به رخ نمی‌دهد و کودک به دفعات در رفتار والدین نشانه‌هایی از این تفاوت را مشاهده می‌کند و به مرور به یقین می‌رسد که والدینش توجه بیشتری به برادر یا خواهر او دارند. مطالعات نشان داده است، در جریان چنین تبعیضی بین فرزندان با هر دلیلی که باشد، هر دو فرزند طرف تبعیض از لحاظ سلامت روان آسیب خواهند دید. از یک طرف فرزندی که کمتر دوست داشته شده، دچار احساس خشم می‌شود و از آن طرف، فرزندی که بیشتر دوست داشته شده، به خاطر سطح بالایی انتظارات پدر و مادر استرس می‌گیرد.

در بسیاری از تحقیقات کشورهای مختلف، والدین و فرزندان به صراحت درباره این تفاوت و تبعیض بین فرزندان اقرار کرده‌اند یا حتی در روابط خانوادگی، پدر و مادر در صحبت‌هایشان به صراحت، ویژگی‌های یک فرزند را با موفقیت‌ها و ویژگی‌های ظاهری و رفتاری عیان و از آن تعریف می‌کنند و در مقابل، فرزند دیگر را محدود و ناموفق می‌خوانند که همین اظهارات، از کودکی در ناخودآگاه او به عنوان یک نقص باقی می‌ماند و گاه ممکن است

مقایسه ممنوع!

مقایسه یک فرزند با فرزندان دیگر یا با فرزندان فامیل، همسایه یا همکلاسی‌ها به طور مستقیم منجر به ایجاد حس سرخوردگی و تنفر، تضعیف اعتماد به نفس، ترس و اضطراب در کودک می‌شود. فرزند شما هر استعداد و توانایی که داشته باشد، نتیجه تربیت و تلاش‌های شما برای بهبود زندگی او بوده است، به همین دلیل توجه داشته باشید که مقایسه تخریبی، موجب ایجاد فاصله بین شما و فرزند خود در نتیجه تیره شدن روابطتان می‌شود و کودک دیگر علاقه‌ای به گفت‌وگو با شما درباره دوستان و همکلاسی‌هایش پیدا نمی‌کند.

مشاوره را فراموش نکنید

ممکن است با آنکه شمار رفتار مقایسه‌ای بین فرزندان تان ندارید، اما این احساس بین آنها به وجود بیاید و از یک رفتار شما اینگونه برداشت کنند. اگر چه چنین مواردی با محبت و گفت‌وگو بین والدین و فرزندان حل می‌شود، اما کمک گرفتن از مشاور خانواده و رعایت توصیه‌های آنها، با توجه به شناخت کودک، مفید و موثر خواهد بود.

شما تنها قربانی تبعیض نیستید

مهم است که بدانید این اتفاق، یعنی مقایسه شدن یا مورد تبعیض قرار گرفتن در خانواده اتفاقی معمولی است که در بیشتر خانواده‌ها رخ می‌دهد و شما تنها قربانی آن نیستید. علاوه بر شما ممکن است خواهر یا برادر تان هم همین حس را به شکل دیگری داشته باشد. پس این موضوع را برای کودکان بزرگ نکنید و جدی نگیرید و سعی کنید روابطتان با پدر و مادر و برادر و خواهر سرشار از عشق باقی بماند.

چه پشتویم؟

ساز و آواز خلاقانه

دگر باره بشوریدم بدان سانم به جان تو ... ضربی و آواز شهرام ناظری با شعری از مولانا و در بیات زند هنوز هم شورانگیز است. این آواز در آلبوم «شورانگیز» اجرا شد. فرم خاص قطعات و ریتم پنج ضربی تصنیف «بیا ساقی» و ریتم هفت ضربی تصنیف «بیا بیا بیا» هنوز گوش و ذهن را نوازش می‌دهد و شورانگیز را شنیدنی می‌کند. شورانگیز، آلبومی است که محصول اجرای سال ۶۸ حسین علیزاده با ترکیبی از گروه‌های عارف و شیدا بود. قطعات خلاقانه آن، دوران اوج موسیقی ایرانی را به یاد می‌آورد و ترکیب و تلفیق شعر و موسیقی و تک نوازی‌های نوآورانه‌اش را می‌توان بارها و بارها شنید.

شاعران ما

پرده پندار

مردان خدا پرده پندار دریدند
هر دست که دادند از آن دست گرفتند
جمعی به در پیر خرابیات خرابند
یک جمع نکوشیده رسیدند به مقصد
فریاد که در رهگذر آدم خاکی
همت طلب از باطن پیران سحر خیز
ز نهار مزن دست به دامان گروهی
مرغان نظر باز سبک سیر فروغی
یعنی همه جا غیر خدا یار ندیدند
هر نکته که گفتند همان نکته شنیدند
قومی به بر شیخ مناجات مریدند
یک قوم دویدند و به مقصد نرسیدند
بس دانه فشانند و بسی دام نیندند
زیرا که یکی راز دو عالم طلبیدند
کز حق ببریدند و به باطل گرویدند
از دام گه خاک بر افلاک پریدند
فروغی بسطامی